



Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 7 юни 2023 г.
(OR. en)

10038/23

Междуетноститутитионитлинос дотсит:
2022/0400(COD)

SOC 417
ANTIDISCRIM 119
GENDER 120
JAI 760
FREMP 169
CODEC 997

БЕЛЕЖКА

От:	Комитетит на постотитнитит претитситителит (I чист)
До:	Съветит
№ претдх. док.:	9541/23
Относитос:	Претдложитиет зит ДИРЕКТИВИТ НИ ЕВРОПЕЙСКИИ ПАРЛAMENT И НИ СЪВЕТИТ относитос ститдиртитит зит оргитиет по впритоситет нит ритвенствитос в областит нит ритвнит третитиритет нит ритвнит възмжитности нит женитет и мъжетет в областит нит зитетостит и професитиет и зит зитличититет нит член 20 от Директивит 2006/54/ЕО и член 11 от Директивит 2010/41/ЕС — Общ протдход

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Нит 7 декември 2022 г. Комисияит претдсити нит Съветит претдложитиет зит директивит нит Европейскии парламент и нит Съветит относитос ститдиртитит зит оргитиет по впритоситет нит ритвенствитос в областит нит ритвнит третитиритет нит ритвнит възмжитности нит женитет и мъжетет в областит нит зитетостит и професитиет и зит зитличититет нит член 20 от Директивит 2006/54/ЕО и член 11 от Директивит 2010/41/ЕС.

Горепосочените директиви изискват от всички държави членки да определят „органи по въпросите на равенството“ за борба с дискриминацията, основана на пола, в областта на заетостта и професиите. Органите по въпросите на равенството предоставят помощ на жертвите на дискриминация, провеждат независими проучвания, публикуват доклади и отправят препоръки по въпроси, свързани с дискриминацията. Понастоящем мандатът и правомощията на органите по въпросите на равенството се различават значително в отделните държави членки. Предложената директива има за цел да засили тяхната роля и независимост и да определи минимални стандарти за тяхното функциониране.

Предложението е основано на член 157, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) (обикновена законодателна процедура), който предоставя на ЕС компетентност да приема мерки, които осигуряват прилагането на принципа за равни възможности и равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда, включително на принципа за равно заплащане за равен труд или за труд с равна стойност. Предложението беше прието от Комисията заедно с друго предложение относно стандартите за органите по въпросите на равенството, чието основание е член 19, параграф 1 от ДФЕС (специална законодателна процедура)¹.

Националните парламенти на Италия и Португалия и една от двете камари на парламента на Чешката република (Сенат) представиха становища по предложението на Комисията. Литовският парламент също излезе с резолюция относно предложението².

Европейският икономически и социален комитет прие становището си на 22 септември 2023 г.³

Европейският надзорен орган по защита на данните даде становището си на 2 февруари 2023 г.⁴

В Европейския парламент комисията по заетост и социални въпроси (EMPL) и комисията по правата на жените и равенството между половете (FEMM) отговарят съвместно за досието. Парламентът все още не е взел решение по позицията си.

Естония поддържа резерва за парламентарно разглеждане.

¹ Вж. док. 10027/23.

² От страна на Комисията не се изискваше преразглеждане на предложението.

³ Док. 8910/23.

⁴ Док. 6296/23.

II. АКТУАЛНО СЪСТОЯНИЕ НА РАБОТАТА В СЪВЕТА

В хода на разглеждането на предложението от работна група „Социални въпроси“⁵ председателството преработи подробно текста, за да отговори на опасенията, изразени от делегациите. Много от въведените изменения имат за цел да се отчетат разнообразието и особеностите на съществуващите национални системи, като всички държави членки вече са създали органи по въпросите на равенството в контекста на съответните си правни и административни рамки.

Основните изменения включват следното:

1. Концепцията за независимост на органите по въпросите на равенството в член 3 беше изяснена, особено по отношение на тяхната организационна и вътрешна структура и упражняването на различните им правомощия.
2. Бяха направени и промени в член 4, за да се гарантира, че на органите по въпросите на равенството се предоставят подходящи ресурси, като същевременно се дава възможност за достатъчна гъвкавост, за да се отчете наличието на различните национални контексти и системи.
3. За по-голяма яснота председателството раздели член 8 на два члена, като единият е посветен на „Проверки“ (член 8), а другият — на „Становища и решения“ (член 8а).
4. Възможностите за избор в член 9, с които разполагат държавите членки при предоставянето на правомощия, свързани със съдебни спорове, на органите по въпросите на равенството, бяха изменени, за да се вземе предвид фактът, че правните системи на държавите членки се различават значително.

⁵ Бяха проведени заседания на 10 и 20 януари, 7 февруари, 2 март, 20—21 март, 18—19 април и 15 и 25 май 2023 г.

5. По отношение на механизмите, свързани с мониторинга и докладването, посочени в член 16, настоящият текст изяснява факта, че показателите се установяват чрез акт за изпълнение, който се приема съгласно процедурата по разглеждане. Освен това в преработения текст се предвижда краен срок (*24 месеца след датата на влизане в сила на директивата*), в рамките на който Комисията приема акта за изпълнение, и се пояснява фактът, че показателите ще се отнасят до „функционирането на органите по въпросите на равенството, определени съгласно директивата“, а не до практическите последици от самата директива.
6. Срокът за транспониране беше променен на 36 месеца в сравнение с 18 месеца в предложението на Комисията.

III. КОМПРОМИСНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО

На 31 май председателството представи на Корепер компромисен текст⁶ с оглед на постигането на общ подход на заседанието на Съвета EPSCO на 12 юни 2023 г. Много голямо мнозинство от делегациите подкрепи компромисното предложение на председателството. Една делегация поиска промени в разпоредбите относно мониторинга и докладването (съображение 43 и член 16), докато друга делегация изрази оставащи опасения и внесе резерва за разглеждане.

С цел осигуряване на силен мандат и възможно най-широка подкрепа от делегациите председателството изготви ново компромисно предложение,⁷ което беше представено на Корепер на 7 юни 2023 г. Председателството преформулира член 8 относно правомощията за проверки, които ще се предоставят на органите по въпросите на равенството, и въведе ново изречение в член 16 относно мониторинга и докладването, в което се посочва, че показателите за функционирането на органите по въпросите на равенството не служат за целите на категоризирането или отправянето на специфични препоръки към отделните държави членки.

Почти всички делегации подкрепиха новия компромисен текст и нито една делегация не се противопостави на него.

⁶ Док. 9443/23.

⁷ Док. 9541/23.

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Съветът EPSCO се приканва да постигне общ подход по текста, поместен в приложението към настоящата бележка, и да възложи на председателството да започне преговори по досието с представителите на Европейския парламент.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно стандартите за органите по въпросите на равенството в областта на равното третиране и равните възможности на жените и мъжете в областта на заетостта и професиите и за изменение на Директива 2006/54/ЕО и Директива 2010/41/ЕС

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 157, параграф 3 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁸,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите⁹,

като взеха предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните¹⁰,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

⁸ ОВ С, , стр. .

⁹ ОВ С, , стр. .

¹⁰ ОВ С, , стр. .

- (1) Договорите и Хартата на основните права на Европейския съюз признават правото на равенство и правото на недискриминация като основни ценности на Съюза,¹¹ като Съюзът вече прие няколко директиви за забрана на дискриминацията.
- (2) Съгласно член 157, параграф 3 от ДФЕС Европейският парламент и Съветът приемат мерки, които осигуряват прилагането на принципа за равни възможности и равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда, включително и на принципа за равно заплащане за равен труд или труд с равна стойност.
- (3) Целта на настоящата директива е да се определят минимални изисквания за функционирането на органите по въпросите на равенството, за да се подобри тяхната ефективност и да се гарантира тяхната независимост, така че да се подобри прилагането на принципа на равно третиране, произтичащ от директиви 2006/54/ЕО¹² и 2010/41/ЕС¹³ на Съвета.
- (4) Директива 2006/54/ЕО забранява дискриминацията, основана на пола, по отношение на достъпа до заетост, включително повишение, и до професионална квалификация, условията на труд, включително заплащането, и професионалните социалноосигурителни схеми.
- (5) Директива 2010/41/ЕС забранява дискриминацията между мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица.

¹¹ Членове 2 и 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), членове 8 и 10 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“) и членове 21, 23 и 26 от Хартата.

¹² Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 23).

¹³ Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО на Съвета (ОВ L 180, 15.7.2010 г., стр. 1).

- (6) С директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС от държавите членки се изисква да определят един или повече органи за насърчаване на равното третиране, включително за анализа, мониторинга и подкрепата за равното третиране на всички лица без дискриминация на основанията, обхванати от съответните директиви (наричани по-долу „органи по въпросите на равенството“). Директивите изискват от държавите членки да гарантират, че правомощията на органите по въпросите на равенството включват предоставянето на независима помощ на жертвите, провеждането на независими проучвания относно дискриминацията, публикуването на независими доклади и отправянето на препоръки по всички въпроси, свързани с дискриминацията. Те също така изискват от държавите членки да гарантират, че задачите на тези органи включват обмен на информация със съответните европейски органи, като например Европейския институт за равенство между половете.
- (7) Директива 2000/43/ЕО на Съвета¹⁴ и Директива 2004/113/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁵ предвиждат също така определянето на органи по въпросите на равенството, които да насърчават, анализират, наблюдават и подкрепят равното третиране на всички лица без дискриминация, основана на пола.
- (8) Всички държави членки създадоха органи по въпросите на равенството съгласно директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС. Въведена беше разнообразна система от органи по въпросите на равенството и бяха установени добри практики. Много органи по въпросите на равенството обаче са изправени пред предизвикателства, по-специално по отношение на ресурсите, независимостта и правомощията, необходими за изпълнението на техните задачи.
- (9) Директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС оставят широка свобода на преценка на държавите членки по отношение на структурата и функционирането на органите по въпросите на равенството. В резултат на това има значителни разлики между органите по въпросите на равенството, създадени в държавите членки, що се отнася до мандата, правомощията, структурите, ресурсите и оперативното функциониране на тези органи. Това от своя страна означава, че защитата срещу дискриминация се различава между отделните държави членки.

¹⁴ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22).

¹⁵ Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги (ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 37).

- (10) За да се гарантира, че органите по въпросите на равенството могат ефективно да допринасят за прилагането на директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС чрез насърчаване на равното третиране, предотвратяване на дискриминацията и предоставяне на помощ на всички дискриминирани лица и групи за достъп до правосъдие в рамките на Съюза, е необходимо да се приемат минимални стандарти за функционирането на тези органи. В новите стандарти се взема предвид Препоръка 2018/951 на Комисията¹⁶, като се вземат за основа някои от нейните разпоредби и препоръчаният в нея подход. Те също така се основават и на други съответни инструменти, като например Общата политическа препоръка № 2¹⁷ относно органите по въпросите на равенството, приета от Европейската комисия срещу расизма и нетолерантността (ЕКРН), и Парижките принципи¹⁸, приети от Организацията на обединените нации, които са приложими по отношение на националните институции за правата на човека.
- [(11) Същите минимални стандарти за функционирането на органите по въпросите на равенството по отношение на въпросите, обхванати от директиви 79/7/ЕИО¹⁹, 2000/43/ЕО, 2000/78/ЕО²⁰ и 2004/113/ЕО, са предвидени в Директива (ЕС) .../... *относно стандартите за органите по въпросите на равенството в областта на равното третиране на лицата, независимо от тяхната раса или етнически произход, равното третиране на лицата в областта на заетостта и професиите, независимо от тяхната религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация, равното третиране на жените и мъжете по въпросите на социалното осигуряване и достъпа и предоставянето на стоки и услуги, и за изменение на Директива 2000/43/ЕО и Директива 2004/113/ЕО*²¹.]

¹⁶ Препоръка (ЕС) 2018/951 на Комисията от 22 юни 2018 г. относно стандартите за органите по въпросите на равенството (ОВ L 167, 4.7.2018 г., стр. 28).

¹⁷ Обща политическа препоръка № 2 на ЕКРН относно органи по въпросите на равенството за борба с расизма и нетолерантността на национално равнище — приета на 13 юни 1997 г. и изменена на 7 декември 2017 г.

¹⁸ Принципи за статута на националните институции, приети с резолюция 48/134 на Общото събрание на ООН от 20 декември 1993 г.

¹⁹ Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 г. относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 10.1.1979 г., стр. 24).

²⁰ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16).

²¹ COM(2022) 689.

- (12) Настоящата директива следва да се прилага по отношение на действията на органите по въпросите на равенството в областите, обхванати от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС. Стандартите следва да се отнасят само до функционирането на органите по въпросите на равенството и не следва да разширяват материалното или персоналното приложно поле на тези директиви.
- (13) Настоящата директива се прилага за органите по въпросите на равенството, когато се борят с дискриминацията, обхваната от Директива (ЕС) 2019/1158 относно равновесието между професионалния и личния живот на родителите и лицата, полагащи грижи, по силата на позоваването в член 15 от последната на член 20 от Директива 2006/54/ЕО, който се заменя с разпоредбите на настоящата директива.
- (14) Директива (ЕС) 2023/970²² за укрепване на прилагането на принципа на равно заплащане на жените и мъжете за равен труд или за труд с равна стойност чрез прозрачност в заплащането и механизми за прилагане следва да се счита за *lex specialis* по отношение на Директива 2006/54/ЕО само относно въпросите, обхванати от първата. Настоящата директива не следва да засяга по-специфичните разпоредби, съдържащи се в Директива (ЕС) 2023/970 за органите по въпросите на равенството.
- (15) При насърчаването на равното третиране, предотвратяването на дискриминацията, събирането на данни относно дискриминацията и подпомагането на жертвите на дискриминация органите по въпросите на равенството следва да обръщат особено внимание на дискриминацията на няколко от основанията, предвидени в директиви 79/7/ЕИО, 2000/43/ЕО, 2000/78/ЕО, 2004/113/ЕО, 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС.
- (15a) (ново) Държавите членки следва да определят един или повече органи, които да упражняват правомощията, предвидени в настоящата директива. Държавите членки могат да разделят правомощията между няколко органа по въпросите на равенството, например като възложат на един орган предотвратяването на дискриминацията, насърчаването на равното третиране и подпомагането на жертвите, а на друг — функциите по вземане на решения. Настоящата директива не засяга правомощията на инспекциите по труда или други правоприлагащи органи, както и на социалните партньори.

²² Директива (ЕС) 2023/970 на Европейския парламент и на Съвета от 10 май 2023 г. за укрепване прилагането на принципа на равно заплащане на жените и мъжете за равен труд или за труд с равна стойност чрез прозрачност в заплащането и механизми за прилагане (ОВ L 132, 17.5.2023 г., стр. 21-44.).

- (16) Органите по въпросите на равенството могат ефективно да изпълняват своята роля само ако са в състояние да действат напълно независимо, без да са подложени на външно влияние. За тази цел държавите членки следва да вземат редица мерки, които допринасят за независимостта на органите по въпросите на равенството. Органите по въпросите на равенството, които упражняват правомощията, предвидени в настоящата директива, могат да бъдат част от министерство или друга организационна структура, при условие че е гарантирана тяхната независимост. При изпълнението на своите задачи и упражняването на своите правомощия органите по въпросите на равенството следва да запазят своята независимост по отношение на всяко външно влияние, било то пряко или непряко, като се въздържат от търсене или приемане на инструкции от когото и да било. Органите по въпросите на равенството следва да могат да управляват собствените си финансови и други ресурси, включително като подбират и управляват своя персонал, и да могат да определят своите приоритети в съответствие със съществуващата правна рамка. Членовете на персонала, които заемат длъжности, свързани с вземането на решения или управлението, независимо дали са постоянни или временни, като например ръководителя или заместник-ръководителя на органа по въпросите на равенството и когато е приложимо, членовете на управителния съвет, следва да бъдат независими, квалифицирани за заеманата от тях длъжност и подбрани чрез прозрачен процес. Прозрачността в този процес може да бъде гарантирана, например чрез публично публикуване на обявленията за свободни работни места.
- (17) Държавите членки следва да гарантират, че вътрешната структура, като например вътрешната организация и процеси, на органите по въпросите на равенството позволява независимото и когато е целесъобразно, безпристрастно упражняване на различните им правомощия, като установят подходящи гаранции за случаите, в които органите по въпросите на равенството имат потенциално противоречащи си задачи, особено когато някои от тези задачи са насочени към подкрепа за предполагаеми жертви. Органите по въпросите на равенството следва в частност да действат безпристрастно при извършването на проверка или преценката на даден случай, особено когато органът по въпросите на равенството притежава правомощия за вземане на обвързващи решения.
- (17a) Когато органът по въпросите на равенството е част от многомандатен орган, като например омбудсман с по-широк мандат или национална институция по правата на човека, вътрешната структура на такъв многомандатен орган следва да гарантира ефективното упражняване на специфичния мандат в областта на равенството.

- (18) Чрез съответните си национални бюджетни процедури държавите членки следва да гарантират, че органите по въпросите на равенството получават достатъчно ресурси, тъй като те са от съществено значение за тяхното ефективно функциониране и изпълнението на задачите им, включително квалифициран персонал, подходящи помещения и инфраструктура, за да изпълняват всяка от задачите си ефективно, в разумен срок или в сроковете, определени от националното право.
- (18a) Важно е заделянето на финансови ресурси да остава стабилно, да се планира на многогодишна база и да позволява на органите по въпросите на равенството да покриват разходи, които могат да бъдат трудни за предвиждане, като например в случай на увеличаване на броя на жалбите, на разходите, свързани със съдебни спорове, и на използването на автоматизирани системи. От ключово значение е да се обърне внимание на възможностите и рисковете, свързани с използването на автоматизирани системи, включително изкуствен интелект. По-специално органите по въпросите на равенството следва да разполагат с подходящи човешки и технически ресурси, които да им позволяват по-специално да използват автоматизирани системи в работата си, от една страна, и да оценяват тези системи по отношение на спазването на правилата за недискриминация, от друга страна. Когато органът по въпросите на равенството е част от многомандатен орган, следва да се осигурят ресурсите, необходими за изпълнението на неговия мандат в областта на равенството.
- (19)
- (20) Органите по въпросите на равенството, заедно с други участници, имат ключова роля за предотвратяването на дискриминацията и насърчаването на равенството. С цел да се преодолеят структурните аспекти на дискриминацията и да се допринесе за социалните промени, органите по въпросите на равенството следва да бъдат оправомощени да извършват дейности за предотвратяване на дискриминацията на основанията и в областите, попадащи в обхвата на директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, и за насърчаване на равното третиране. Тези дейности могат да включват обмен на добри практики, приемане на позитивни мерки и интегриране на принципа на равенство във всички действия на публичните и частните субекти, както и предоставянето на подходящо обучение, информация, съвети, насоки и подкрепа на тези субекти. От съществено значение е също така органите по въпросите на равенството да комуникират със съответните заинтересовани страни и да участват в обществения дебат.

- (21) Освен предотвратяването на дискриминацията, основна задача на органите по въпросите на равенството е да предоставят помощ на предполагаеми жертви на дискриминация. Тази помощ следва винаги да включва поне предоставянето на основна информация на жалбоподателите, включително информация относно това дали разглеждането на жалбата ще бъде приключено, или съществуват основания за по-нататъшни действия по нея, освен ако жалбата не е подадена анонимно. Държавите членки отговарят за определянето на условията, при които органът по въпросите на равенството следва да информира жалбоподателите, като например сроковете на процедурата или процесуалните гаранции срещу повтарящи се жалби или жалби, които представляват злоупотреба.
- (22) За да се гарантира, че всички предполагаеми жертви могат да подадат жалба, следва да е възможно подаването да се извършва по различни начини. Съгласно Препоръка 2018/951 на Комисията подаването на жалби следва да бъде възможно на език по избор на жалбоподателя, който е общоговорим в държавата членка, в която се намира органът по въпросите на равенството. За да се преодолее една от причините за недостатъчното подаване на сигнали, а именно страхът от репресивни мерки, органите по въпросите на равенството следва да информират предполагаемите жертви относно приложимите правила за поверителност.
- (23) За да се предложи възможност за бързо, достъпно, извънсъдебно уреждане на спорове, държавите членки следва да предвидят възможността страните да потърсят алтернативен начин на уреждане на споровете, предлаган от самия орган по въпросите на равенството или от друг съществуващ компетентен субект. В случай че подобна процедура приключи без решение или ако резултатът от нея бъде отхвърлен от някоя от страните, страните не следва да бъдат възпрепятствани да действат по съдебен път. Държавите членки следва да определят условията на процедурата за алтернативно разрешаване на спорове в съответствие с националното право и практика.
- (24) Когато органите по въпросите на равенството имат подозрения за евентуално нарушение на принципа на равно третиране, установен с директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, те следва да могат да извършват проверки, **по-специално** след подаването на жалба или по своя инициатива.

- (25) Доказателствата са от ключово значение, за да се определи дали е извършена дискриминация, като често пъти те не са в ръцете на предполагаемата жертва. Поради това органите по въпросите на равенството следва да имат възможност за достъп до информацията, необходима за установяване дали е извършена дискриминация, и за сътрудничество с други компетентни органи, които могат да включват съответните публични служби като инспекциите по труда или инспекторатите по образованието и социалните партньори. Държавите членки следва да създадат подходяща рамка за упражняването на тази компетентност в съответствие с националните разпоредби и процедури. Държавите членки могат да възложат на друг компетентен орган, в съответствие с националното право и практика, извършването на проверки. За да се избегне дублиране на процесите, такъв компетентен орган следва да предоставя на органа по въпросите на равенството, при поискване от негова страна, информация относно резултатите от проверката, когато процесът приключи.
- (26) Въз основа на събраните доказателства органите по въпросите на равенството следва да предоставят своята оценка по жалбата. Държавите членки следва да определят правното естество на тази оценка, която може да бъде необвързващо становище или обвързващо решение. И в двата случая в документа следва да се посочат мотивите за оценката и да са включени, когато е целесъобразно, мерки за отстраняване на всяко установено нарушение на принципа на равно третиране и за предотвратяване на бъдещи нарушения, като се отчита различното естество на становищата и решенията. За да се гарантира ефективността на работата на органите по въпросите на равенството, държавите членки следва да приемат подходящи механизми за последващи действия във връзка със становищата и изпълнението на решенията.
- (27) С цел повишаване на информираността относно своята работа и законодателството в областта на равенството, органите по въпросите на равенството следва да имат възможност да публикуват поне резюмета на онези свои становища и решения, които считат за особено важни.

(28) Органите по въпросите на равенството следва да имат право да действат в съдебни производства, за да допринасят за гарантиране на спазването на принципа на равно третиране, установен в директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС. Такива съдебни производства могат да се провеждат в съдилища или еквивалентни органи, които се занимават с въпроси, свързани с равното третиране и дискриминацията, в съответствие с националното право и практика. Националното право и практика относно допустимостта на действията, и по-специално всяко условие за законен интерес, не могат да се прилагат по начин, който може да накърни ефективността на правото на действие на органите по въпросите на равенството. Правомощията за извършване на проверки и вземане на решения и правото на действие в съдебни производства, предоставени на органите по въпросите на равенството с настоящата директива, ще улеснят практическото прилагане на действащите разпоредби на Директива 2000/54/ЕО, отнасящи се до тежестта на доказване, и на директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, отнасящи се до защитата на правата. При условията, предвидени в настоящата директива, органите по въпросите на равенството ще могат да доказват факти, които позволяват да се допусне съществуването на пряка или непряка дискриминация, като по този начин изпълняват условията, предвидени в член 19 от Директива 2006/54/ЕО. Поради това подкрепата, предоставяна от органите по въпросите на равенството, ще улеснява достъпа до правосъдие за жертвите. Органите по въпросите на равенството могат да решават по кои случаи да участват в съдебни производства, така че да допринасят за правилното тълкуване и прилагане на законодателството за равно третиране.

(28a) Когато органите по въпросите на равенството имат правомощието да вземат обвързващи решения, те следва да бъдат оправомощени да действат като страна в производства по изпълнение или съдебен контрол на тези решения. Органите по въпросите на равенството следва също така да могат да представят становища пред съдилищата, например като предоставят своите експертни становища, в съответствие с националното право и практика.

(28б) Правото на органите по въпросите на равенството да действат в съдебни производства може да приема различни форми при различните национални правни рамки. Ето защо държавите членки следва да изберат, в съответствие с националното право и практика, едно или повече от следните действия: да действат от името на една или няколко жертви или в подкрепа на една или няколко жертви или да започнат съдебно производство от свое име.

- (29) Органите по въпросите на равенството могат да действат от името или в подкрепа на жертвите, когато е приложимо с тяхно одобрение, което позволява на жертвите да имат достъп до правосъдие в честите случаи, когато процедурните и финансовите бариери или страхът от виктимизация ги възпират. Когато действат от името на една или няколко жертви, органите по въпросите на равенството представляват жертвите пред съда. Когато действат в подкрепа на една или няколко жертви, органите по въпросите на равенството участват в съдебни производства, започнати от жертвите, в подкрепа на иска.
- (30) Борбата с някои случаи на дискриминация е затруднена от факта, че няма жалбоподател, който сам да поиска разглеждане на случая. В решението си по дело C-54/07 (*Feryn*)²³, заведено от името на орган по въпросите на равенството, Съдът потвърди, че дискриминация може да бъде установена дори при липсата на идентифицирана жертва. Ето защо, за да се противодейства в обществен интерес на дискриминацията, държавите членки могат също така да предвидят, че органите по въпросите на равенството следва да могат да действат от свое име при определени случаи на дискриминация, например поради тяхната многобройност или тежест, или поради необходимостта от правно изясняване, като всяко от тези обстоятелства може да бъде индикация, че дискриминацията е структурна или системна по своя характер. В съответствие с националното право и практика държавите членки могат да предвидят, че в такива случаи на дискриминация е необходимо наличието на идентифицирано лице или образувание в качеството на ответник.
- (31)
- (32)
- (33) За да се гарантира зачитането на индивидуалните права, държавите членки следва да допълнят правомощията на органите по въпросите на равенството с подходящи процесуални гаранции, които осигуряват подходяща защита на ключови принципи, като например правото на защита и правото на съдебен контрол върху обвързващи решения. Държавите членки могат например да предлагат поверителност на свидетелите и лицата, сигнализиращи за нередности, което е важен начин за насърчаване на подаването на сигнали за случаи на дискриминация.

²³ Решение от 10 юли 2008 г. по дело *Feryn* (C-54/07, ECLI:EU:C:2008:397).

- (34) Разпоредбите относно правото на органите по въпросите на равенството да действат в съдебни производства не променят правата на жертвите и на сдруженията, организациите или другите юридически лица, осигуряващи зачитането на правата на жертвите, които в съответствие с критериите, определени в националното право, имат законен интерес да гарантират спазването на директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, както е предвидено в тези директиви, включително когато участват в съдебни и/или административни процедури.
- (35) Ефективността на работата на органите по въпросите на равенството зависи също от предоставянето на пълен достъп до техните услуги на групите, изложени на риск от дискриминация. В проучване, проведено от Агенцията за основните права на Европейския съюз²⁴, 71% от членовете на етнически или имигрантски малцинствени групи съобщиха, че не познават нито една организация, предлагаща подкрепа или съвети на жертвите на дискриминация. Ключова стъпка в подкрепа на такъв достъп е държавите членки да гарантират, че хората знаят правата си и са наясно със съществуването на органи по въпросите на равенството и услугите, предлагани от тях. Това е особено важно за групи в неравностойно положение и групи, чийто достъп до тази информация може да бъде възпрепятстван, например поради техния несигурен икономически статус, възраст, увреждане, грамотност, гражданство или статут на пребиваване, или липса на достъп до онлайн инструменти.
- (36) Следва да бъде гарантиран равен достъп за всички до услугите и публикациите на органите по въпросите на равенството. За тази цел следва да бъдат идентифицирани и да се преодолеят потенциалните пречки пред достъпа до услугите на органите по въпросите на равенството. Услугите следва да бъдат безплатни за жалбоподателите. Без да се засяга автономността на регионалните и местните органи, държавите членки също така следва да гарантират, че услугите на органите по въпросите на равенството са на разположение на всички потенциални жертви на цялата тяхна територия, например чрез създаването на местни служби, включително мобилни офиси, чрез използването на инструменти за комуникация, чрез организиране на местни кампании или сътрудничество с местни делегати или организации на гражданското общество или чрез доставчици на услуги, с които е сключен договор.

²⁴ Проучване EU-MIDIS II на Агенцията за основните права.

- (37) За да се гарантира достъпът на хората с увреждания до всички услуги и дейности на органите по въпросите на равенството, е необходимо да се осигури достъпност в съответствие с изискванията, определени в Директива (ЕС) 2019/882²⁵, и да се осигурят разумни улеснения в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания (КПХУ на ООН), приета на 13 декември 2006 г. Ето защо органите по въпросите на равенството следва да гарантират физическа и цифрова²⁶ достъпност, като предотвратяват и премахват евентуалните пречки пред хората с увреждания при достъпа им до предоставяните от органите по въпросите на равенството услуги и информация, и да осигуряват разумни улеснения, като предприемат нужните и подходящи изменения и корекции, когато това е необходимо във всеки конкретен случай.
- (38) Предоставянето на възможност на органите по въпросите на равенството за редовна координация и сътрудничество на различни равнища, в дългосрочен план, е от ключово значение за взаимното обучение, съгласуваността и последователността и може да разшири обхвата и въздействието на тяхната работа. Органите по въпросите на равенството следва да си сътрудничат, в съответните си области на компетентност, с други органи по въпросите на равенството в същата държава членка и с публични и частни субекти на местно, регионално, национално, съюзно и международно равнище, като мрежи на органите по въпросите на равенството на равнище ЕС, организации на гражданското общество, органи за защита на данните, социалните партньори, инспекторати по труда и образованието, правоприлагащи органи, агенции, отговорни на национално равнище за защитата на правата на човека, национални статистически бюра, органи, управляващи фондове на Съюза, национални звена за контакт по въпросите на ромите, органи за защита на потребителите и национални независими механизми за насърчаване, защита и мониторинг по КПХУ на ООН.

²⁵ Директива (ЕС) 2019/882 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за изискванията за достъпност на продукти и услуги (ОВ L 151, 7.6.2019 г., стр. 70—115).

²⁶ Вж. Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор (ОВ L 327, 2.12.2016 г., стр. 1—15) и свързаното с нея решение за изпълнение.

- (39) Органите по въпросите на равенството не могат да изпълняват ролята си на експерти в областта на равното третиране, ако с тях не бъдат провеждани консултации своевременно в хода на процеса на изготвяне на политики по въпроси, свързани с правата и задълженията, произтичащи от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС. Поради това държавите членки следва да установят процедури, за да гарантират своевременно провеждане на консултации и следва също така да предоставят възможност на органите по въпросите на равенството, когато тези органи преценят за необходимо, да отправят препоръки и да ги публикуват своевременно, за да бъдат взети предвид.
- (40) Данните за равенството са от решаващо значение за повишаването на осведомеността, изострянето на чувствителността към проблемите, количественото определяне на дискриминацията, показването на тенденции във времето, доказването на съществуването на дискриминация, оценяването на прилагането на законодателството в областта на равенството, демонстрирането на необходимостта от позитивни мерки и даването на принос за изготвянето на политики, основани на доказателства²⁷. За постигането на тези цели органите по въпросите на равенството могат да допринасят за разработването на данни относно равенството, например като организират кръгли маси, обединяващи всички заинтересовани субекти. Органите по въпросите на равенството следва също така да събират и анализират данни за собствените си дейности или да провеждат проучвания, и следва да имат възможност за достъп до статистическа информация, свързана с правата и задълженията, произтичащи от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, и за използване на тази информация. Личните данни, събирани от органа по въпросите на равенството, следва да бъдат анонимизирани или, когато това не е възможно, псевдонимизирани.
- (40a) Органите по въпросите на равенството следва да приемат работна програма, в която се определят техните приоритети и бъдещи дейности и която им позволява да гарантират съгласуваността на различните си направления на работа с течение на времето и да вземат мерки във връзка със системните проблеми на дискриминацията, попадащи в обхвата на техния мандат, като част от дългосрочен план за действие.
- (41) В допълнение към публикуването на годишен доклад за дейността органите по въпросите на равенството следва редовно да публикуват доклад, включващ цялостна оценка на положението по отношение на дискриминацията, попадаща в обхвата на техния мандат, в държавите членки, както и други доклади, свързани с дискриминацията.

²⁷ Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно прилагането на Директива 2000/43/ЕО на Съвета относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход („Директивата за расовото равенство“) и на Директива 2000/78/ЕО на Съвета за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите („Директивата за равно третиране в областта на заетостта“) SWD(2021) 63 final.

(42)

(43) За да се гарантират еднакви условия за изпълнението на задълженията на държавите членки за докладване съгласно член 16, параграф 2 по отношение на функционирането на органите по въпросите на равенството, определени съгласно настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да състави списък на съответните показатели, въз основа на които следва да се събират данни. Тези показатели не следва да служат за целите на категоризирането или на отправянето на специфични препоръки към отделни държави членки.

(43a) Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета²⁸.

(44) Настоящата директива определя минимални изисквания, като предоставя на държавите членки възможността да въведат или запазят по-благоприятни разпоредби. Прилагането на настоящата директива не следва да служи като основание за влошаване на завареното положение във всяка държава членка.

(44a) Всяко обработване на лични данни от органи по въпросите на равенството съгласно настоящата директива следва да се извършва в пълно съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679. Държавите членки следва да гарантират, че задачите на органите по въпросите на равенството са ясно определени в закон, в съответствие с член 6, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/679, във връзка с член 6, параграфи 2 и 3 от посочения регламент. Органите по въпросите на равенството следва да обработват лични данни само доколкото това е необходимо за изпълнение на техните задачи съгласно настоящата директива, която има за цел да осигури съблюдаването на основните права и задължения, произтичащи от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС. Лицата, чиито лични данни се обработват, следва да бъдат информирани за правата си като субекти на данни, включително за средствата за правна защита, с които разполагат на национално равнище.

²⁸ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (44б) Когато изпълнението на задачите на органите по въпросите на равенството изисква обработването на специалните категории лични данни, посочени в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, държавите членки следва също така да гарантират, че националното право защита същността на правото на защита на данните и предвижда подходящи и конкретни мерки за защита на основните права и интересите на субекта на данните, в съответствие с член 9, параграф 2, буква ж) от Регламент (ЕС) 2016/679. Тези гаранции следва да включват например вътрешни политики и мерки за гарантиране на свеждането на данните до минимум, включително чрез анонимизиране на личните данни, когато е възможно; прилагане на псевдонимизация и криптиране на лични данни; предотвратяване на неразрешен достъп и предаване на лични данни; гарантиране, че личните данни не се обработват по-дълго, отколкото е необходимо за целите, за които се обработват.
- (45) Настоящата директива надгражда правилата, установени в директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, като въвежда по-строги стандарти за функционирането на органите по въпросите на равенството. Поради това предишните разпоредби относно органите по въпросите на равенството в член 20 от Директива 2006/54/ЕО и член 11 от Директива 2010/41/ЕС следва да бъдат заличени.
- (46) Настоящата директива цели да гарантира функционирането на органите по въпросите на равенството съгласно минимални стандарти с цел да се подобри тяхната ефективност и да се гарантира тяхната независимост, за да се засили прилагането на принципа на равно третиране. Тъй като тази цел не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и поради това следва да бъде постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, предвиден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива, която е ограничена до определянето на минимални стандарти, не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (47)
- (48)
- (49) Европейският надзорен орган по защита на данните беше консултиран в съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и прие своето становище на 2 февруари 2023 г.

Член 1

Цел, предмет и приложно поле

1. Целта на настоящата директива е да се определят минимални изисквания за функционирането на органите по въпросите на равенството, за да се подобри тяхната ефективност и да се гарантира тяхната независимост, така че да се подобри прилагането на принципа на равно третиране, произтичащ от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС.
2. Задълженията на държавите членки и задачите на органите по въпросите на равенството, предвидени с настоящата директива, обхващат правата и задълженията, произтичащи от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС.
- 2а. Настоящата директива не засяга по-специфичните разпоредби, съдържащи се в Директива (ЕС) 2023/970.

Член 2

Определяне на органи по въпросите на равенството

1. Държавите членки определят един или повече органи (наричани по-долу „органи по въпросите на равенството“), които да упражняват правомощията, предвидени в настоящата директива.
2. Настоящата директива не засяга правомощията на инспекциите по труда или други правоприлагащи органи, както и на социалните партньори.

Член 3

Независимост

1. Държавите членки предприемат мерки, за да гарантират, че органите по въпросите на равенството са независими и свободни от външно влияние при изпълнението на своите задачи и упражняването на своите правомощия, по-специално по отношение на своята вътрешна структура, отчетност, персонал, организационни въпроси и управление на финансови ресурси.

2. Държавите членки предвиждат прозрачни процедури относно избора, назначаването, отзоваването и потенциалния конфликт на интереси на служителите на органите по въпросите на равенството, заемащи длъжности, свързани с вземането на решения, или ръководни длъжности, и, когато е приложимо, на членовете на управителния съвет, за да се гарантира тяхната компетентност и независимост.
3. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството създават вътрешна структура, която гарантира независимото, а при необходимост и безпристрастното, упражняване на техните правомощия.
4. Държавите членки гарантират, че вътрешната структура на многомандатните органи осигурява ефективното упражняване на мандата по отношение на равенството.

Член 4

Ресурси

1. Държавите членки гарантират, в съответствие със своите национални бюджетни процедури, че на всеки орган по въпросите на равенството се предоставят човешките, техническите и финансовите ресурси, необходими за ефективното изпълнение на неговите задачи и упражняване на неговите правомощия, на основанията и във областите, обхванати от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, включително в случаите, когато органите по въпросите на равенството са част от многомандатен орган.
- 2.

Член 5

Предотвратяване на дискриминацията, насърчаване на равното третиране и повишаване на осведомеността

1. Държавите членки приемат подходящи мерки като например стратегии за повишаване на осведомеността на обществеността на цялата си територия относно правата съгласно директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС и съществуването на органите по въпросите на равенството и техните услуги, като обръщат особено внимание на лицата и групите, изложени на риск от дискриминация.

2. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството са оправомощени да извършват дейности за предотвратяване на дискриминацията и насърчаване на равното третиране.
3. Държавите членки и органите по въпросите на равенството вземат предвид комуникационните инструменти и формати за всяка целева група. Те се съсредоточават по-специално върху групите, чийто достъп до информация може да бъде възпрепятстван, например поради техния несигурен икономически статус, възраст, увреждане, грамотност, гражданство или статут на пребиваване или поради липса на достъп до онлайн инструменти.

Член 6

Помощ на жертвите

1. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството могат да предоставят помощ на предполагаемите жертви, както е посочено в параграфи 2 – 4.
2. Органите по въпросите на равенството са в състояние да получават жалби по случаи на дискриминация.
3. Органите по въпросите на равенството предоставят помощ на предполагаемите жертви, първоначално като ги информират за правната рамка, включително със съвети, съобразени с тяхното специфично положение, относно услугите, предлагани от органа по въпросите на равенството, и свързаните с тях процедурни аспекти, както и относно наличните средства за правна защита, включително възможността за завеждане на дело в съда.

Органите по въпросите на равенството също така информират предполагаемите жертви за приложимите правила за поверителност, за защитата на личните данни и за възможностите за получаване на психологическа или друг вид подкрепа от други органи или организации.

4. Органите по въпросите на равенството информират жалбоподателите в разумен срок дали разглеждането на жалбата ще бъде приключено или съществуват основания за по-нататъшни действия по нея.

Член 7

Алтернативно разрешаване на спорове

Органите по въпросите на равенството могат да предложат на страните възможността да потърсят алтернативно разрешаване на спора. Тази процедура може да бъде ръководена от самия орган по въпросите на равенството или от друг компетентен субект в съответствие с националното право и практика, като в този случай органът по въпросите на равенството може да представи становище на този субект. Ако такава процедура приключи без решение, това не отменя правото за предприемане на действия в съд.

Член 8

Проверки

1. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството са оправомощени да провеждат проверки относно това дали е налице нарушение на принципа на равно третиране, установен в директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС.
2. Държавите членки предвиждат рамка за извършване на проверки, която дава възможност на органите по въпросите на равенството да установяват факти. По-специално тази рамка предоставя на органите по въпросите на равенството ефективни права на достъп до информация и документи, които са необходими, за да се установи дали е била извършена дискриминация. В нея също така се предвиждат подходящи механизми за сътрудничество на органите по въпросите на равенството със съответните публични органи за тази цел.
- 3.
4. Държавите членки могат също така да възложат на друг компетентен орган, в съответствие с националното право и практика, правомощията, посочени в параграфи 1 и 2. Когато такъв компетентен орган приключи проверките си, той предоставя на органа по въпросите на равенството, по негово искане, информация за резултатите от тях.

Член 8а

Становища и решения

1. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството са оправомощени да документират своята оценка на случая, включително установените факти и мотивирано заключение относно наличието на дискриминация. Държавите членки определят дали това трябва да се направи чрез необвързващи становища или обвързващи решения.
2. Когато е целесъобразно, както необвързващите становища, така и обвързващите решения включват конкретни мерки за отстраняване на всяко установено нарушение на принципа на равно третиране и за предотвратяване на бъдещи нарушения. Държавите членки установяват подходящи механизми за последващите действия във връзка с необвързващите становища, като задължения за обратна информация, и за прилагането на обвързващите решения.
3. Органите по въпросите на равенството следва да имат възможност да публикуват поне резюме на онези свои становища и решения, които считат за особено важни.

Член 9

Съдебни спорове

1. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството имат право да действат в съдебни производства по гражданскоправни и административноправни въпроси, свързани с прилагането на принципа на равно третиране, установен в директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, както е посочено в параграфи 2—5, в съответствие с националното право и практика относно допустимостта на действия, включително всякакви правила, изискващи одобрението на предполагаемата жертва.
2. Правото на органа по въпросите на равенството да действа в съдебни производства включва правото да представя становища пред съда в съответствие с националното право и практика.
 - а)
 - б)
 - в)

- 2а. Правото на органа по въпросите на равенството да действа в съдебни производства включва също поне едно от следните права:
- (а) правото да започва производства от името на една или няколко жертви;
 - б) правото да участва в производства в подкрепа на една или няколко жертви; или
 - в) правото да започва съдебни производства от свое име, за да защити обществения интерес.
- 2б. Правото на органа по въпросите на равенството да действа в съдебни производства включва правото да действа като страна в производства по прилагане или съдебен контрол на обвързващи решения, когато органите по въпросите на равенството са оправомощени да вземат такива решения съгласно член 8а.
- 3.
- 4.
5. Държавите членки могат да предвидят, че проверки по член 8, параграфи 2 и член 8а не се започват или продължават, когато по същия случай има висящо съдебно производство.

Член 10

Процесуални гаранции

Държавите членки гарантират, че в процедурите, посочени в членове 6, 7, 8, 8а и 9, правата на защита на участващите физически и юридически лица са защитени. Обвързващите решения, посочени в член 8а, подлежат на съдебен контрол в съответствие с националното право.

Член 11

Равен достъп

1. Държавите членки следва да гарантират равен достъп за всички до услугите и публикациите на органите по въпросите на равенството.
- 1а. Органите по въпросите на равенството гарантират, че няма пречки пред подаването на жалби, например като са в състояние да приемат жалби устно, писмено и онлайн.
2. Държавите членки гарантират, че услугите на органите по въпросите на равенството се предоставят безплатно на жалбоподателите на цялата тяхна територия, включително в селските и отдалечените райони.

Член 11а

Достъп и разумни улеснения за лица с увреждания

Държавите членки осигуряват достъпност и разумни улеснения за лица с увреждания, за да им гарантират равен достъп до всички услуги и дейности на органите по въпросите на равенството, включително помощ за жертвите, разглеждане на жалби, алтернативно разрешаване на спорове, информация и публикации, както и дейности по предотвратяване на дискриминацията, насърчаване на равното третиране и повишаване на осведомеността.

Член 12

Сътрудничество

Държавите членки гарантират, че в рамките на съответните си области на компетентност органите по въпросите на равенството разполагат с подходящи механизми за сътрудничество с други органи по въпросите на равенството в същата държава членка и със съответните публични и частни субекти, включително инспекциите по труда, социалните партньори и организации на гражданското общество, на национално, регионално и местно равнище, както и в други държави членки, на равнището на Съюза и на международно равнище.

Член 13

Консултация

Държавите членки въвеждат процедури, за да гарантират, че правителството и съответните публични органи се консултират с органите по въпросите на равенството относно законодателството, политиката, процедурата и програмите, свързани с правата и задълженията, произтичащи от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС.

Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството имат право да отправят препоръки по тези въпроси, да ги публикуват и да изискват последващи действия във връзка със своите препоръки.

Член 14

Събиране на данни и достъп до данни за равенството

1. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството събират данни за своите дейности с оглед изготвянето на докладите, посочени в член 15, букви б) и в).
2. Събраните данни се дезагрегират по основанията и области, обхванати от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, и в съответствие с показателите, посочени в член 16. Събраните лични данни се анонимизират или, когато това не е възможно, се псевдонимизират.
3. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството имат възможност за достъп до статистическа информация, свързана с правата и задълженията, произтичащи от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС, в съответствие с националното право, когато смятат, че тази статистическа информация е необходима за цялостната оценка на положението по отношение на дискриминацията в държавата членка и за изготвянето на докладите, посочени в член 15, буква в).

4. Държавите членки разрешават на органите по въпросите на равенството да отправят препоръки до публични и частни субекти, включително публични органи, социални партньори, дружества и организации на гражданското общество, относно видовете данни, които трябва да се събират във връзка с правата и задълженията, произтичащи от директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС. Държавите членки могат също така да разрешат на органите по въпросите на равенството да играят ролята на координатор при събирането на данни за равенството.
5. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството може да провеждат независими проучвания относно дискриминацията.

Член 15

Доклади и стратегическо планиране

Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството:

- а) приемат работна програма, в която се определят техните приоритети и бъдещи дейности;
- б) изготвят и предоставят на разположение на обществеността годишен отчет за дейността, включително относно годишния бюджет, персонала и финансите;
- в) най-малко на всеки четири години публикуват един или повече на брой доклади с препоръки относно положението във връзка с равното третиране и дискриминацията, включително потенциални структурни въпроси, в своята държава членка.

Мониторинг и докладване

1. До [24 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] Комисията, чрез акт за изпълнение, изготвя списък с общи показатели за функционирането на органите по въпросите на равенството, определени съгласно настоящата директива. При определяне на показателите Комисията може да потърси съвет от Агенцията на Европейския съюз за основните права, Европейския институт за равенство между половете и от мрежите на равнище ЕС на органите по въпросите на равенството. Показателите обхващат ресурсите, независимото функциониране и ефективността на органите по въпросите на равенството, както и промените в техния мандат, правомощия или структура, като гарантират съпоставимостта, обективността и надеждността на данните, събрани на национално равнище. Показателите не служат за целите на категоризирането или на отправянето на специфични препоръки към отделни държави членки.

Актът за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 18а, параграф 2.

2. Най-късно [7 години след датата на влизане в сила на настоящата директива] и на всеки 5 години след това държавите членки предоставят на Комисията цялата необходима информация относно прилагането на настоящата директива. Тази информация включва най-малкото данни за функционирането на органите по въпросите на равенството и в нея се вземат предвид докладите, изготвени от органите по въпросите на равенството съгласно член 15, букви б) и в).
3. Комисията изготвя доклад относно прилагането и практическите последици на настоящата директива въз основа на информацията, посочена в параграф 2, и допълнителни съответни данни, събрани на национално равнище и на равнището на Съюза, по-специално от мрежи на органите по въпросите на равенството на равнище ЕС и други заинтересовани страни, от Агенцията на Европейския съюз за основните права и Европейския институт за равенство между половете.

Член 17

Минимални изисквания

1. Държавите членки могат да въвеждат или поддържат разпоредби, които са по-благоприятни от минималните изисквания, установени в настоящата директива.
2. Прилагането на настоящата директива при никакви обстоятелства не представлява основание за намаляване на равнището на закрила срещу дискриминация, което вече е осигурено от държавите членки по въпросите, уредени с директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС.

Член 18

Обработване на лични данни

1. Държавите членки гарантират, че органите по въпросите на равенството могат да събират и обработват лични данни само когато това е необходимо за изпълнението на задача съгласно настоящата директива.
2. Държавите членки гарантират, че когато органите по въпросите на равенството обработват специалните категории лични данни, посочени в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, се осигуряват подходящи и конкретни мерки за защита на основните права и интересите на субекта на данните.

Член 18a

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 19

Заличени членове в директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС

Член 20 от Директива 2006/54/ЕО и член 11 от Директива 2010/41/ЕС се заличават. Позоваванията на органите за насърчаване на равното третиране, посочени в тези членове, се смятат за позовавания на органите по въпросите на равенството, посочени в член 2 от настоящата директива.

Член 20

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до *[36 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива]*. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 21

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 19 се прилага от *[датата, посочена в член 20, параграф 1]*.

Член 22

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател
